

پنجشنبه 20 شهریور 1399 - 21 محرم 1442 - 10 سپتامبر 2020

شهادت عالم مجاهد آیت الله "سیداسدالله مدنی" دومین شهید محراب در تبریز (1360 ش)

شهادت عالم مجاهد آیت الله "سیداسدالله مدنی" دومین شهید محراب در تبریز (1360 ش)، آیت الله "سیداسدالله مدنی" در سال 1292 ش (1323 ق) در روستایی در آذرشهر آذربایجان شرقی چشم به جهان گشود و در سنین جوانی برای تحصیل علوم دینی به قم عزیمت نمود. وی پس از گذراندن دروس مقدماتی و سطح، در حدود چهار سال به تحصیل دروس فقه و اصول در محضر حضرت امام خمینی (ره) مشغول شد. سپس راهی نجف اشرف گردید و در جلسات درس حضرات آیات: سیدابوالحسن اصفهانی، سید عبدالهادی شیرازی، سید محسن حکیم و سید ابوالقاسم خویی شرکت نمود. آیت الله مدنی، سالها پیش از ورود به عرصه مبارزات سیاسی، در مقابل افکار ضددینی کسروی مقابله کرده بود و با شهید نواب صفوی همکاری داشت. با آغاز قیام مردمی ایران به رهبری حضرت امام خمینی (ره) و تبعید آن حضرت به نجف اشرف، آیت الله مدنی در کنار استاد و رهبر خود قرار گرفت و در ایام سفر به ایران، ضمن نام بردن از حضرت امام، رسالت و وظایف مردم مسلمان را در برابر رژیم پهلوی بیان می کرد. آیت الله مدنی در سال 1350 به فرمان امام جهت تدریس علوم دینی به خرم آباد رفت و در آنجا حوزه علمیه تأسیس نمود. چندی بعد بر اثر فعالیت های که علیه رژیم ستم شاهي داشت به مدت بیش از سه سال به شهرهای مختلف تبعید شد و با اوج گیری انقلاب اسلامی، از تبعید به قم بازگشت. این روحانی مبارز، پس از پیروزی انقلاب به دعوت مردم همدان، راهی این شهر گردید و از طرف مردم این استان به مجلس خبرگان قانون اساسی راه یافت. آیت الله مدنی پس از شهادت آیت الله قاضی طباطبائی، نخستین امام جمعه تبریز، از سوی امام خمینی (ره) به عنوان نماینده ولی فقیه و امام جمعه تبریز انتخاب شد و در این سنگر به پاسداری و حراست از آرمان های انقلاب اسلامی همت گماشت. این مجاهد نستوه سرانجام در بیستم شهریور 1360 ش برابر دوازدهم ذی القعدة 1401 ق در 68 سالگی در همین سنگر پس از اقامه نماز در محراب نماز جمعه تبریز توسط منافقین به شهادت رسید. وی پس از تشییع با شکوه در تبریز و قم، در حرم مطهر حضرت معصومه (س) به خاک سپرده شد. حجت عالم و فقیه بزرگ اسلام "حسین بن علی بن مطهر معروف به علامه حلی" (726 ق) در شهر حله در عراق به دنیا آمد. حسن بن یوسف بن علی بن مطهر معروف به علامه حلی در 29 رمضان 648 ق در شهر حله در عراق به دنیا آمد. سالها آغازین حیات وی مقارن با حملات وحشیانه و مغولان به سرزمین های اسلامی بود که با تدبیر چند تن از علما از جمله پدرش، حله از طوفان حملات مغول در امان ماند و در همان جا به رشد و نمو و تحصیلات خود ادامه داد. وی از محضر شیخ مفید، محقق حلی، خواجه نصیرالدین طوسی، سید بن طاووس و اساتید بزرگ دیگر استفاده کرد و در علم به درخششی عظیم دست یافت و عنوان "آیت الله" گرفت. علامه حلی با آرایه های تصویری صحیح از تشیع، الجایتو، حاکم مغولی ایران، معروف به سلطان محمد خدابنده را به این مذهب مجذوب کرد و باعث نشر مذهب اهل بیت (ع) در سراسر ایران گردید. شاگردان و آثار قلمی علامه بسیار زیاد و گسترده می باشند. فرزند نابغه و اش معروف به فخرالمحققین، قطب الدین رازی، علی بن احمد حلی و ابن مَعْنِی از جمله شاگردان و مُتَنَهی المطلب فی تحقیق المذهب و تبصیر المتعلمین در فقه، نهاية الوصول الی علم الاصول در اصول، نهاية المرام در کلام، جامع الاخبار در حدیث، کشف المقال فی معرفة الرجال در رجال، القول الوجیز فی تفسیر الکتاب العزیز در تفسیر و شرح حکمة الاشراق در فلسفه و عرفان و ده ها اثر دیگر از زمره و ای آثار این عالم خستگی ناپذیر می باشند. سرانجام علامه حلی در 78 سالگی وفات یافت و در حرم مطهر امام علی (ع) مدفون گشت. آغاز زندگی "ماهری" میان آلمان و روسیه در حیات جنگ جهانی، اول (1914 م) در پی آغاز جنگ جهانی اول و پیوستن روسیه به متفقین و نیز اعلام جنگ آلمان به این کشور، در 10 سپتامبر 1914 م یکی دیگر از صحنه های رویارویی و نبرد میان روس و آلمان آغاز گردید. در این جنگ سه روزه که در کنار دریاچه مازوری میان نیروهای دو کشور به وقوع پیوست، آلمانی ها با استفاده از تکنیک های جدید رزمی و سلاح های جدید پیروز شدند. در این نبرد حدود 20 هزار سرباز روسی کشته و 45 هزار نفر اسیر شدند. امضای پیمان تاریخی "سپتیمبر" میان دولت آلمان و متفقین، (1919 م) موضوع اتحاد ملل آلمانی زبان، سابقه ای طولانی دارد، ولی این موضوع پس از پایان جنگ جهانی اول و سقوط امپراتوری اتریش - مجارستان در سال 1918 م صورت جدیدی به خود گرفت. در این میان، مجلس مؤسسان اتریش، این کشور را جزئی از آلمان اعلام کرد و برخی از کشورها نیز از این امر استقبال کردند. اما متفقین با الحاق اتریش به آلمان به مخالفت پرداخته و اتریش را وادار به امضای پیمان سن ژرمن نمودند. به موجب این پیمان، که در دهم سپتامبر 1919 م به امضا رسید، امپراتوری اتریش - مجارستان منحل اعلام شد و سرزمین آن به اندازه کنونی تقلیل یافت. هم چنین باقی مانده امپراتوری سابق اتریش، به کشورهای نوین لهستان، چکسلواکی، یوگسلاوی، رومانی و ایتالیا اعطا شد. علاوه بر آن، بر اساس این پیمان، اتحاد و یگانگی سیاسی و اقتصادی آلمان و اتریش نیز ممنوع اعلام گردید. با این حال، اقداماتی که از آن پس، توسط آلمان و اتریش برای عملی ساختن این اتحاد به انجام رساندند به ثمر نرسید. اما به قدرت رسیدن هیتلر در آلمان و شعارهای نژادپرستی و تبلیغات دامنه دار آلمان نازی در نهایت باعث شد که وی در

مارس 1938م، نیروهای به اتریش اعزام کرده و آن را بدون هیچ مقاومتی ضمیمه آلمان کند. ولی این اتحاد نیز دوام چندانی نیافت و با شکست نازی ها در جنگ جهانی دوم، اتریش از آلمان جدا شد.